

למשורת ישראל יש מזל - היא לא מצאה את לוי נויפלד! מוענת ג'רסה הגמילה אור הדש על הפרשה

של הרופא שנרצח, ומחלת הפאראנויה בה היה שרוי. כיפר השבוע רופא ירושלמי צעיר: "הייתי עד לפעולת מכונת-הרכילות הישראלית. כשרק התפרסמו הידיעות הראשונות על החיפושים אחרי נויפלד, ישבנו כמה רופאים צעירים, הבריו לספסל הלימודים, ואחד סיפר כי לד"ר יכמן יש בת צעירה. חבר אחר הביע השערה על קשר אפי שרי בין בת זו לבין נויפלד. כעבור ימים מספר כבר שמעתי בירושלים סיפורים ודאיים על יחסיהם של אהה יכמן ונויפלד."

לעומת זאת טוענת בתו של יכמן שאינה מכירה כלל את נויפלד, לא ראתה אותו ולא שמעה עליו מעולם. עובדה זו מקבלת חיוך נוכח העובדה שנויפלד, שהיה נוהג לסמן את הנערות שהיה לו איוה קשר עימן, במספרים סידוריים, לא הכליל כלל את בת הרופא הנרצח ברשימתו.

הפסיכיאטרים של המשטרה, בהתבססם על החומר העצום שנאסף על נויפלד, קבעו כי הוא חולה פאראנויה ונתון לתסביך דימה העלול להתפתח לתסביך רציחה. אולם קיימת גם חתיידעת פסיכיאטרית שונה.

נויפלד שהה חודשים מספר לפני העלמו במחלקת העצבים בים בתל-השומר. רופאיו שם לא קבעו מעולם דיאגנוזה של פאראנויה. אין ספק כי לוי היה בעל אישיות מסוכנת אך לא לבשה מעולם צורה אגרסיבית.

הוא עזב את בית-החולים בהמלצת רופאיו, שקבעו כי הוא גרידא. הוא עז נהג לבוא לשיחה שבועית עם הפסיכיאטר שלו, שקבע אחר מצבו הנפשי ולא מצא בו סימנים של פאראנויה. טוען שלמה קרביץ, אביו המאמץ של נויפלד: "לאחר שיצא מבית-החולים חל שיפור עצום בהתנהגותו. מצב רוחו היה טוב והוא נהג לשבת וללמוד בהתייכרות. אם אומנם קבעו כבר אז שהוא חולה מסוכן, מדוע שיחררוהו?"

מסתבר מכך כי דיאגנוזת-הפאראנויה מסתמכת על ההנחה שנויפלד הוא הרוצח.

★ ★ ★

מדוע נעלם?

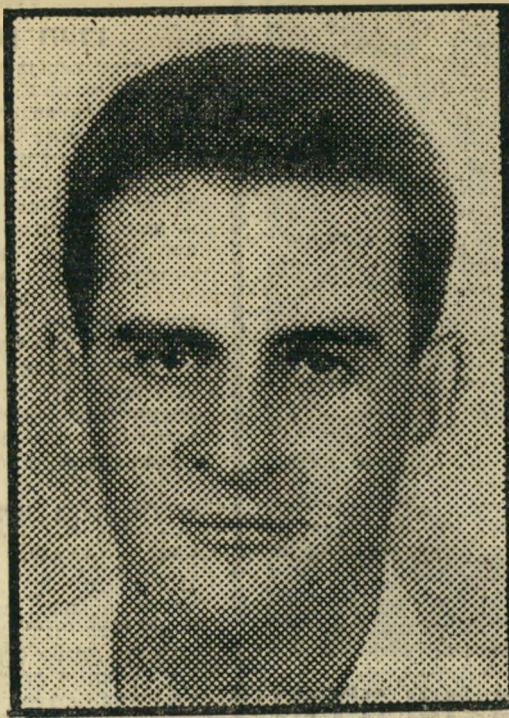
השאלה הנשאלת היא: היכן היה נויפלד שעה שהנכה רסטולארו נרצח ביריות, שנשמעו היסב בבית משפחת קרביץ?

לפי גירסת בני-המשפחה ישב נויפלד אותה שעה בדירה הנמצאת בשכונת לבית אחיו, יהודה, בכפר שמריהו, ולמד בדירה זו, שבעליה נסעו לחוץ-לארץ, נהג נויפלד ללמוד בחפשו אחר מקום שקט.

כאשר חזרו בעלי הדירה מחו"ל, חזר לוי לבית הוריו מאכציו והמשיך בלימודיו כרגיל, ללא התרגשות. אמרה תמר קרביץ: "לוי לא יכול היה להסתיר את מצבו רוחו. אינני מאמינה שהיה יושב בשלוה נפשית כזו בסמוך למקום הרצח ולומד, מבלי שארגיש כי משהו אירע לו."

כל העובדות האלה מלמדות שאין כל אחיזה לקשור את נויפלד לרציחות העושים. החוסים המקשרים אותו אליהן רופפים ביותר, וברוב המקרים אינם קיימים אלא בתיאוריה. נשאלת רק נקודה אחת בלתי מוסכרת: מדוע נעלם?

מאתר יברור כי העלמותו לא היתה מתוכננת, יש הסבר

לוי נויפלד

כיצד אפשר להסביר זאת?

לוי נויפלד שרת בצה"ל במשך חודש אחד בלבד. לאחר מכן חלה, שוחרר מהצבא ושהה זמן ממושך בבית-חולים. כתוצאה מהפסקת שרותו הצבאי התפתח בו תסביך של גבריות שניפגעה, והוא החל להתעניין בנשק ובאופנועים. בבית-הוריו התגלגל נרתק של אקדח ישן, שהיה שייך לאב המאמץ. האקדח עצמו נמצא כל הזמן סגור בקופסת פלדה. נויפלד נטל לעצמו את הנרתק, הכניס לתוכו פלאייר ומפתח שבדי וחגר אותו לכותונו. לשיאלים השיב כי היא חמוש במיוחד, אך לאלה שגילו כי מתוך הנרתק מבצבץ פלאייר, הסביר כי בכך פתר את בעיית נשיאת מכשירי התיקון לאופנועו.

אומנם תסביך הנשק שהיה לסטודנט החסון יכול להצביע על אפשרות של קשר לרציחות, אך יש לבחון היטב מהותו של תסביך זה. עיקרו התבטא ברצון לעשות רושם על הסיככים אותו. העובדה שאיש לא ראה אצלו נשק אינה מיכחה אומנם כי אין בידינו נשק, אולם דהקא בגלל תסביכו במיוחד, יש להניח שלו היה נשק בידו, לא היה מסתירו ומכריו היו יודעים עליו.

אולם המפתח העיקרי של המשטרה לקישורו של נויפלד

במשורת ישראל סימנה השבוע את אחד המיבצעים המפוראים ועטורי ההצלחה בתולדותיה - מיבצע שדה. אחרי חודש של חיפושים מייגעים, בהם השתתפו מאות שוטרים, הצליחה המשטרה שלא למצוא את האיש המבוקש ביותר במדינה - הסטודנט לרפואה לוי נויפלד.

היה זה ניצחון מושלם. חוקרי המשטרה החרוצים פיענחו בצורה זו את תעלומת שלוש רציחות העווים שבוצעו הנה, רצח סטולארו, ד"ר יכמן ודבורה ציציקס. כל הארץ ידעה כי האיש, שהמשטרה בענתה טענה רק כי "בידו נמצא המפתח לתעלומות" - הוא הרוצח המיסתורי, ובכך באה תאוצת הסקרנות של אזרחי ישראל על סיפוקה. איש לא יכול היה להאשים את המשטרה כי אינה מסוגלת לפענח תעלומות-רצח. עליכך שהמשטרה לא הצליחה למצוא את לוי נויפלד, אי אפשר לבנותה. סוף-סוף אין לדרוש מהמשטרה שתגלה אדם אחד במדינה בת שני מיליון שלוש מאות וחמישים אלף תושבים.

על ניצחון זה היתה המשטרה חייבת עיטור של כבוד לאחד משוטריה - אותו שוטף אלמוני שהמציא את לוי נויפלד. כי אחרת, מאין היתה המשטרה לוקחת את החשוד, אותו היא מאשימה בביצוע רציחות העווים?

הסכנה הגדולה ביותר שנשקפה לשמה הטוב של משטרת ישראל - נמנעה. לוי נויפלד לא נמצא. כי אילו היה נמצא, היו מסתברות כמה עובדות פשוטות: למשטרת ישראל אין ולו גם צל של הוכחה ממשית, כי לוי נויפלד קשור לאחת מרציחות העווים, ומלבדו אין לה גם כל חשוד אחר. כל מה שיש לה למשטרה הם תיליתילים של השערות וניחושים, בחלקם תלושים מן האחר, בעזרתם שיכנעה במשך החודשים האחרונים את הציבור כי לוי נויפלד קשור בכל שלושת מקרי הרצח.

תארייה קלושה זו, המתבססת על צירוף שרירותי של עובדות, ניתן למוטט ולהרוס בעזרת כל צירוף אחר של אותן העובדות ועובדות אחרות.

★ ★ ★

הפצים שנמד והשאר

דוגמא בולטת לצורת המחשבה ולאופי החקירה של משטרת-ישראל, ניתנה כאשר בוצע לפני שבועות מספר בירושלים רצח מיסתורי רביעי, רצח חולה-הנפש שמואל גרנון. חוקרי המשטרה שהגיעו למקום כמעט הצטערו ש-הרצח בוצע בסכין ולא בכדורי עוז, שכן אז יכלו לפענח את התעלומה בקלות, ולצרף אותה אל שלושת מקרי הרצח שכבר פוענחו על-ידיה.

אולם שוטרי ישראל אינם מתיישרים בנקל. תוך זמן קצר לימדו את הציבור לדעת, כי למרות שהרצח בוצע בסכין, אפשר לקשר גם אליו את לוי נויפלד. נויפלד עבד בבית החולים לחולי-נפש בכפר-שאלו, בו אושפז הנרצח, במסגרת לימודי הרפואה שלו לפני שנים מספר. כאשר גילו בקירבת-מקום מערה ובה מימצאים שהעידו על מחבוא של אלמוני, היה ברור למשטרה כי הצליחה לאתר את נויפלד. החוקרים התקשרו מיד עם בני משפחתו וידידיו הקרובים של נויפלד, כדי לוודא אם היה נוהג לאסוף תמונות עירום, מהסוג שהתגלה במערה. לבסוף אומנם נתקלו בוזג חברים שזכרו, כל אלה בניפודי, כי ראו אצל נויפלד חוברת ובה תמונות נשים מעורטלות. למחרת כבר פירסמו העיתונים כי נויפלד הוא איש-המערה. לרוע המזל התגלה כעבור

מי אמר שזהו רצח?

גם לכך: לוי התבייש בעובדה שלא סיים את לימודיו יחד עם שאר חבריו. קשה היה לו לגשת לאוניברסיטה באחיו של שנתיים ולהסביר את סיבת הפסקת לימודיו. הוא פחד מהרגע שייאלץ לעשות זאת. כמה פעמים אחרי שחזר הייתה מבלי להרשם לבחינות, נתקל באי-הבנה מצד הוריו, שגערו בו על שאינו מבצע את המוסל עליו.

יש להניח כי הוא נתקף בפחד ובבושה. מצד אחד לא אור עז להרשם לבחינות ומצד שני פחד לחזור אל הוריו. הוא בחר, איפוא, לפי השערה זו, לברוח מעצמו, מעברה, ממשפחתו וממכריו.

לאן בדח? יתכן שהתאבד או שעזב את הארץ באיפון בלתי-חוקי. התעלומה לא תתברר עד שיימצא. אך קיימת עוד נקודה מיסתורית אחת בפרשת לוי נויפלד. במשך ה-חודשים האחרונים שלפני העלמו, נהג לעזוב את ביתו כל יום שלישי בשבוע. הוא היה נוהג עימו ספרים וחפצים אישיים, ומספר להוריו כי הוא הולך ללמוד אצל חבר.

עד היום טרם גילתה המשטרה מי הוא אותו חבר. יתכן שאותו אדם מיסתורי, שהמשטרה לא הצליחה לאתרו, יודע את סוד העלמו של נויפלד.

מדוע נאחזת המשטרה בעקשנות בגירסה כי נויפלד הוא איש-המפתח למעשי-הרצח?

מכיוון שאין לה כל פיתרון אחר, סביר יותר, להציע לי-ציבור, חוקרי המשטרה, שאחרי כישלונותיהם בשנים ה-אחרונות, אינם יכולים להרשות לעצמם כישלונות נוספים, נאחזו בפאניקה הגורמת לאחירה של לינץ בציבור.

קשה לתאר מה תהיה דמותה של המשטרה אם יום אחד יופיע לוי נויפלד ויסגור את עצמו. הוא יוכל לטעון אז כי פחד מאחירת הלינץ שנוצרה סביבו ולכן הסתתר. אולי יהיה לו אליבי לכל רגע בחודשים האחרונים.

יתכן שאו תמצא המשטרה שעיר אחר לעזאזל. סוף-סוף נעלמו עוד מספר אנשים בארץ בשנים האחרונות, מבלי להשאיר עקבות.

לרציחות-העווים היא הטענה, שהוא נמצא בתסביך חדר-מדרגות, בשל זכרונותיו מתקופת המלחמה. גם כאן מגלה חקירה יסודית תמונה שונה במיקצת.

האמת היא שלוי נויפלד לא הזכיר אף לא באחד ממכתביו פחדים או זכרונות הקשורים בחדר מדרגות. אומנם באחד ממכתביו להוריו המאמצים העלה כמה זכרונות ילדות, וביניהם הזכיר את עליית-הגג בה הוסתר עם אחיו בתקופת

אח

כתבת איחודת

המלחמה ואת חדר-המדרגות שהוביל לעליה זו. אך תיאיר זה לא היה תיאור של סיכס ופחד. המדרגות היו שם פרט אחד בין אלף פרטים אחרים. בחקירות המשטרה לא זכר איש, מתוך כל אותם מאות שחקרו, משהו הקשור בנויפלד ופחדים מהדרגות-המדרגות.

רק אחד הנחקרים נזכר כי פעם, שעה שנויפלד היה שקוע באחד ממכתביו הנפשיים כתוצאה מבושתו על הפסקת לימודיו, התבטא לוי בצורה הבאה: "כשאני שומע צעדים במדרגות, ליבי מתחיל לפעום בחוזקה."

אך לא היו אלה פחדים נחרתים, אלא חשש ממכרים העלולים להפתיע ולמצאו במצב שהוא נחתיש בו. במכתב ששלח לידי, הסביר נויפלד: "את רחובות העיר (ירושלים) אני עובר בראש מורד, לכל אולץ לפגוש בחברים ולעמוד מול שאלותיהם הנוקבות, אשר אין לי תשובה עליהן..." קל להבחין איפוא שהמדרגות לא שיחקו כל תפקיד בחייו של נויפלד, אלא בדימונים של חוקרי-המשטרה, שחיפשו נקודה להאחז בה.

★ ★ ★

מספרים נזעזות

ני חוטבים נוספים המולכים את המשטרה מרציחות-העווים אל נויפלד הם קשריו עם אהה יכמן, בתו

ימים מספר שוכנה האמיתי של המערה - חולה-רוח נוסף מכפר שאלו - רוצח גרנון ושאר בלתי-מפוענח.

לעומת זאת, למזלה של המשטרה, לא התגלו אנשים דומים שהיה בידם לנפץ בצורה דומה את כל בניין-הקלפים שבנתה סביב שייכותו של לוי נויפלד לשלוש הרציחות המוזרות. נשחזר את הפרשה כדי להוכיח טענה זו.

לוי נויפלד יצא את בית הוריו-מאמציו בבוקר ה-27 בינואר השנה. פניו היו מועדות לירושלים, לבית-הספר לרפואה של האוניברסיטה, כדי להרשם לשתי בחינות-הגמר האחרונות שהיה עליו לעבור לפני הסמכתו כרופא. סיפרה אמר-מאמצת, תמר קרביץ, אשה נאה וצעירת-מראה:

"לוי קם בבוקר, התרחץ והתגלח בשקט, ירד למטבח והניח לעצמו קפה. הוא שתה אותו בשלוה, ללא התרגשות. אני מכירה אותו היטב ויודעת את תגובותיו. לוי אינו יכול להסתיר ממני התרגשות. לו היתה העלמותו מתוכננת כבר אז, הייתי מרגישה בו סימני עצבנות."

הוא נטל עימו מוחדה ובה כלי רחצה, לבנים, שתי אפודות, תעודת זהות 808 ליי, עזב את הבית ומאז לא ראה אותו איש.

אולם התמצים שנויפלד לא לקח עימו מעניינים לא פחות מאלה שנטל. הוא השאיר בבית את דרכונו, את רשיון ה-נהיגה שלו, אוסף גדול של מכתבים שקיבל וכתב, וכן כתבייד שלו, המכילים תיאורים אינטימיים ועמוקים של ניבכי נפשו.

סיפרה אותה ידידה: "לו היה לוי מתכנן להעלם, היה נוטל עמו או משמיד מכתבים אלה. אין לי ספק שאילו היה רובץ רצח על מצפונו, היה מביא בחשבון כי מכתבים אלה יפלו בידי זרים, דבר שלא היה מעוניין בו." עדויות אלה מובילות למסקנה כי לוי נויפלד לא עזב את ביתו במטרה להעלם.

המשטרה סבורה כי בידי לוי נויפלד מצוי נשק. היא מסתמכת על עדויותיהם של אנשים שראוהו חוגר אקדח הנתון בנרתק ועל פרוספקטים של סוגי אקדחים שונים שנמצאו בין הפציו.